

I.

Dne 3.9.2025 obdrželo Ministerstvo pro místní rozvoj (dále jen „žalovaný“) od výše nadepsaného soudu žalobu, kterou se žalobkyně Pankráčká společnost, z.s., se sídlem Hudečkova 1097/12, 140 00 Praha 4, IČ: 26666154 (dále jen „žalobkyně“), zastoupená Mgr. Pavlem Černohousem, advokátem, se sídlem Lublaňská 398/18, 120 00 Praha 2, domáhá zrušení rozhodnutí ministerstva č.j. MMR-36555/2025-83 ze dne 13.6.2025 (dále jen „napadené rozhodnutí“).

Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) vyzval žalovaného k předložení úplného spisového materiálu a k písemnému vyjádření k žalobě, jejíž kopii městský soud připojil (do jednoho měsíce).

Tímto podáním žalovaný zaslal své vyjádření k žalobě a přikládá příslušný správní spis.

II.

Napadeným rozhodnutím v odvolacím řízení žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil jím napadené územní rozhodnutí, které vydal Úřad městské části Praha 4, odbor stavební (dále jen „stavební úřad“) pod spis. zn. P4/084689/11/OST/JARV, č.j. P4/001795/12/OST/JARV ze dne 10.1.2012 (dále jen „územní rozhodnutí“), kterým byla na základě žádosti společnosti Budějovická s.r.o., IČO 28957172, Antala Staška 1670/80, 140 46 Praha 4 - Krč, zastoupené na základě písemné plné moci společností FA - FALCON - FASTAV, s.r.o., IČO 25085271, Jagellonská 2427/19, 130 00 Praha 3 - Vinohrady, nyní společností Budějovická investiční fond s proměnným základním kapitálem, a.s., IČO: 242 61 386, Antala Staška 1670/80, 140 00 Praha 4 - Krč, zastoupené Mgr. Danielem Cao, advokátem ČAK 16585, Radlická 663/28, 150 00 Praha 5, podle § 79 a § 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném ke dni podání žádosti (dále jen „stavební zákon“), ve spojení s § 9b až § 9e zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů, umístěna stavba s názvem „Parkovací dům Budějovická“ na pozemcích parc. č. 1588/1, 1588/9, 1588/34, 1588/37, 1588/39, 1588/40, 3217/1 a 3241, vše k.ú. Krč (dále jen „předmětný záměr“).

Žalovaný má za to, že žaloba není důvodná a odkazuje se na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Jak již ze samotné žaloby vyplývá, žalobce v žalobě neuvádí žádné nové skutečnosti. Žalovaný má zato, že všechny žalobcem vznesené námitky byly v řízení a v napadeném rozhodnutí řádně vypořádány.

Řízení ve věci do 30.06.2024:

Úřad městské části Praha 4, odbor stavební (dále jen „stavební úřad“) vydal rozhodnutí spis. zn. P4/084689/11/OST/JARY, č.j. P4/001795/12/OST/JARY ze dne 10.1.2012, kterým vyhověl žádosti Budějovická s.r.o., se sídlem Antala Staška 1670/80, Praha 4, a na pozemcích parc. č. 1588/1, 1588/9, 1588/34, 1588/37, 1588/39, 1588/40, 3217/1 a 3241, vše k.ú. Krč, umístil stavbu nazvanou „Parkovací pavilon Budějovická“. Proti tomuto rozhodnutí uplatnily v zákonné lhůtě odvolání spolky Sdružení Občanská iniciativa Pankráře, IČO 72533242, Bartákova 1108/38, Praha 4, Pankrácká společnost, z.s., IČO 26666154, Hudečkova 1097/12, Praha 4, Zelené Kavčí hory o.s., IČO 28557506, Pod Pekařkou 1083/21, Praha 4, Tilia Thákurova, z. s., IČO 22722335, Thákurova 536/14, Praha 6 a Ateliér pro životní prostředí, z.s., IČO 69347760, Charčkovská 441/18, Praha 10. Magistrát hl. m. Prahy, odbor stavební (inýní odbor stavebního řádu) (dále jen „Magistrát“) rozhodnutím spis. zn. S-MHMP 307134/2012/OST/STR ze dne 28.6.2012 zamítli odvolání spolku Tilia Thákurova jako nepřipustné, současně podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu zamítli odvolání spolku Sdružení Občanská iniciativa Pankráře, Pankrácká společnost, z.s., Zelené Kavčí hory o.s., Ateliér pro životní prostředí, o.s., a výše uvedené rozhodnutí stavebního úřadu spis. zn. P4/084689/11/OST/JARY, č.j. P4/001795/12/OST/JARY ze dne 10.1.2012 potvrdil. Žalovaný pro úplnost dodává, že spolky Sdružení Občanská iniciativa Pankráře a Zelené Kavčí hory o.s. ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí již neexistovaly. Proti rozhodnutí Magistrátu uplatnil žalobu spolek Ateliér pro životní prostředí, o.s. Městský soud v Praze rozsudkem č.j. 6 A 132/2012-47 ze dne 23.9.2016 napadené rozhodnutí Magistrátu zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení. Městský soud v Praze ve svém rozsudku mimo jiné uvedl, že Ministerstvo životního prostředí stanoviskem č.j. 1196/500/12, 46987/ENV/12 ze dne 11.06.2012 potvrdilo souhlasné stanovisko odboru ochrany prostředí MHMP a v odůvodnění uvedlo, že v odvolání nebylo překoumáno závazné stanovisko z hlediska ochrany ovzduší, přestože Ateliér pro životní prostředí, o.s. v samostatném odvolání toto překoumání požadoval. Řízení proto bylo zatíženo vadou, která mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Magistrát následně rozhodnutím spis. zn. S-MHMP 2278114/2016/STR, č.j. MHMP 2278149/2016 ze dne 04.01.2017 odvoláním napadené prvoinstanční rozhodnutí spis. zn. P4/084689/11/OST/JARY, č.j. P4/001795/12/OST/JARY ze dne 10.1.2012 zrušil a věc vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání z důvodu změny právních předpisů, zejména zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší a zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, a dále z důvodu, že v průběhu času mohlo dojít ke změnám v území.

Na základě podnětu společnosti Budějovická investiční fond s proměnným základním kapitálem, a.s. (žadatel o vydání územního rozhodnutí) na provedení přezkumného řízení žalovaný rozhodnutím č.j. MMR-40834/2017-83/2949 ze dne 23.11.2017 uvedený výrok II. rozhodnutí MHMP STR zrušilo a věc vrátilo odvolacímu správnímu orgánu k novému projednání.

Magistrát vydal rozhodnutí spis. zn. S-MHMP 206004/2018/STR, č.j. MHMP 1934249/2019 ze dne 13.03.2020, kterým ve výroku I. zamítl odvolání spolku Tilia Thákurova, o.s. jako nepřipustné, a dále ve výroku II. změnil výrokovou část rozhodnutí spis. zn. P4/084689/11/OST/JARY, č.j. P4/001795/12/OST/JARY ze dne 10.01.2012 doplněním podmínek a ve zbytku prvoinstanční rozhodnutí potvrdil.

Proti výše uvedenému rozhodnutí Magistrátu spis. zn. S-MHMP 206004/2018/STR, č.j. MHMP 1934249/2019 ze dne 13.03.2020 uplatnil spolek Pankráčská společnost, z.s. žalobu. Městský soud v Praze rozsudkem č.j. 11 A 55/2020-92 ze dne 3.5.2022 napadené rozhodnutí Magistrátu ve výroku II. zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení. V části směřující proti výroku I. byla žaloba odmítnuta. Výrok I. rozhodnutí Magistrátu spis. zn. S-MHMP 206004/2018/STR, č.j. MHMP 1934249/2019 ze dne 13.03.2020, kterým bylo jako nepřipustné zamítnuto odvolání společnosti Tilia Thákurova, o.s., nabyl právní moci dne 31.03.2020. Na základě vydaného rozsudku pokračoval Magistrát v odvolacím řízení a shromažďoval podklady pro vydání rozhodnutí.

Na základě výše uvedeného rozsudku bylo do spisu žadatelem doplněno dne 24.10.2023 souhlasné závazné stanovisko Odboru ochrany prostředí, Oddělení posuzování vlivů na životní prostředí MHMP spis. zn. S-MHMP 2319559/2022, č.j. MHMP 178171/2023 ze dne 24.1.2023, souhlasné závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí spis. zn. ZN/MZP/2022/500/310, č.j. MZP/2022/500/2848 ze dne 8.12.2022, souhlasné závazné stanovisko Odboru ochrany prostředí, Oddělení posuzování vlivů na životní prostředí MHMP spis. zn. S-MHMP 1485164/2023 OCP, č.j. MHMP 1556420/2023 ze dne 24.7.2023, a dále závazné stanovisko Odboru ochrany prostředí, Oddělení posuzování vlivů na životní prostředí spis. zn. S-MHMP 11978335/2020, č.j. MHMP 1604187/2020 ze dne 21.10.2020.

Na základě tohoto doplnění požadovali odvolatelé přezkum uvedených stanovisek podle § 149 odst. 7 správního řádu. Do spisu byly následně doplněny podklady předkládané k žádostem o vydání stanovisek dotčených orgánů (doplněno žadatelem), a dále závazné stanovisko k žádosti odvolacího správního orgánu o potvrzení či změnu závazného stanoviska vydané ministrem životního prostředí pod spis. zn. P/4229, č.j. MZP/2023/290/667 ze dne 28.6.2024, kterým bylo potvrzeno závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí spis. zn. ZN/MZP/2022/500/310, č.j. MZP/2022/500/2848 ze dne

8.12.2022, a dále závazné stanovisko vydané Ministerstvem životního prostředí spis. zn. ZN/MZP/2024/210/186, č.j. MZP/2024/210/1567 ze dne 9.9.2024, kterým bylo I. potvrzeno závazné stanovisko MHMP č.j. MHMP 1556420/2023 ze dne 24.7.2023 („zezávaznění EIA“) a II. potvrzeno závazné stanovisko MHMP č.j. MHMP 1604197/20 ze dne 21.10.2020 (stanovisko pro umístění a provedení stavby stacionárního zdroje znečišťování ovzduší).

Odvolačí řízení po 1.7.2024:

Protože záměr podléhal posouzení vlivů záměru na životní prostředí podle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů, bylo vedené územní řízení řízením navazujícím dle § 3 písm. g) uvedeného zákona, a spis byl v rámci spisové rozluky podle § 314 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nový stavební zákon“) předán dne 01.08.2024 Odborem stavebního řádu Magistrátu hl. m. Prahy (který dle § 34 písm. a) bod 1. ve spojení s § 330 odst. 3 nového stavebního zákona nově vykonává působnost prvoinstančního stavebního úřadu ve věcech záměrů EIA) Odboru územně a stavebně správnímu Ministerstva pro místní rozvoj (nově Odbor stavebně správní Ministerstva pro místní rozvoj, který je správním orgánem příslušným k vedení odvolacího řízení).

Žalovaný se v pokračujícím odvolacím řízení zabýval výtkami soudu a námitkami vznesenými v rámci nového projednání odvolání proti rozhodnutí spis. zn. P4/084689/11/OST/JARY, č.j. P4/001795/12/OST/JARY ze dne 10.1.2012. Vypořádání dříve podaných námitek žalovaný převzal z odůvodnění soudem zrušeného rozhodnutí Magistrátu spis. zn. S-MHMP 206004/2018/STR, č.j. MHMP 1934249/2019 ze dne 13.03.2020, neboť toto vypořádání nebylo soudem vyvráceno a žalovaný se s ním ztotožnil. Žalovaný byl vázán právním názorem Městského soudu (viz výše).

Z námitek, které odvolatelé doplnili v rámci nového projednání odvolání, příslušela žalovanému k přímému posouzení námitka týkající se protihlukové stěny, která má být realizována na pozemku parc. č. 1588/9, k.ú. Krč (žalobní bod 27.). Žalovaný se touto námitkou v odůvodnění napadeného rozhodnutí zabýval, posoudil ji jako nedůvodnou a tímto se na vypořádání uvedené námitky na str. 18 napadeného rozhodnutí odkazuje v plném rozsahu.

Další uplatňované námitky přísluší k přímému posouzení orgánu ochrany ovzduší. Žalovaný se seznámil s doplněnými stanovisky Odboru ochrany prostředí MHMP, Ministerstva životního prostředí a

-48-

ministra životního prostředí a převzal vypořádání podaných námitek do odůvodnění napadeného rozhodnutí, jako kompetentního dotčeného orgánu.

K jednotlivým námítkám žalobce

Žalobce v žalobním bodu 1. uvádí, že *napadené rozhodnutí MMR vychází z podkladů, které jsou hrubě podhodnocené a neaktuální ve vztahu ke skutečnému znečištění ovzduší v místě záměru*. Žalovaný k této problematice uvádí, že je vázán obsahem vydaných závazných stanovisek orgánu ochrany ovzduší, která byla vydána v prvním stupni Odborem ochrany prostředí MHMP a Ministerstvem životního prostředí, a dále byla přezkoumána Ministerstvem životního prostředí a ministrem životního prostředí. Odůvodnění těchto odvolacích námitek, k jejichž posouzení je příslušný orgán ochrany prostředí, proto žalovaný převzal z odůvodnění předložených stanovisek a tímto se na odůvodnění rozhodnutí odkazuje v tomto případě i případě následujících námitek.

Žalobce v žalobních bodech 7. až 13. tvrdí, že ignorování odborných poznatků Prof. Michala Vojtěška, M.S., Ph.D. vede k nepřezkoumatelnosti rozhodnutí a porušení zásady materiální pravdy. Žalovaný trvá na odůvodnění rozhodnutí, ve kterém uvedl, že požaduje-li zákon, aby byl podklad zpracovaný oprávněnou osobou (osobou s platnou autorizací), pak lze správnost tohoto podkladu vyvrátit opět pouze autorizovanou osobou. Toto není v rozporu s žalobcem uváděnou námítkou, že *žádáný zákon nestanoví, že námítky či připomínky v řízení lze podat jen ve formě znaleckého posudku nebo stanoviska oprávněné osoby*.

Podle příslušných právních předpisů, zejména zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, a zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, je pro vydání závazného stanoviska správního orgánu nezbytné, aby odborný podklad byl zpracován osobou s příslušnou autorizací. Posudek, který byl v daném případě použit jako podklad pro rozhodnutí, byl zpracován autorizovanou osobou v souladu se zákonnými požadavky a neobsahuje žádné zjevné metodické nebo věcné vady, které by odůvodňovaly jeho zpochybnění. Žalovaný v žádném případě nezpochybňuje odbornost osoby, která stanovisko žalobce zpracovávala. Jedná se o uznávaného profesora s bohatou publikační činností a odbornými zkušenostmi v oblasti emisí z dopravy. Jeho erudice je nesporná a jeho názor může být přínosný pro odbornou debatu. Nicméně, vzhledem k tomu, že zákon výslovně stanoví požadavek na autorizaci osoby, která zpracovává odborný podklad pro rozhodnutí správního orgánu, nelze k tomuto stanovisku přihlížet jako k důkazu způsobilému zpochybnit zákonný odborný posudek.

Zásada materiální pravdy (§ 3 správního řádu) neukládá správnímu orgánu povinnost přihlížet ke všem názorům bez ohledu na jejich právní relevanci. V daném případě žalovaný vycházel z odborného posudku, který splňuje zákonné požadavky, a nebyl důvod se od něj odchýlit. Stanovisko neautorizované osoby může být vnímáno jako doplňující názor, avšak nemá právní relevanci pro rozhodnutí, které musí být opřeno o odborný podklad zpracovaný osobou s autorizací.

Z uvedených důvodů žalovaný k předloženému stanovisku žalobce nepřihlížel a má za to, že jeho rozhodnutí bylo vydáno na základě zákonného a odborně způsobilého podkladu.

Žalobce dále v žalobních bodech 14. až 19. namítá, že prodloužení platnosti stanoviska EIA bylo nezákonné, protože od původního posouzení došlo ke změnám v metodách hodnocení vlivů na životní prostředí – zejména v oblasti emisí ze studených startů, otěrů z pneumatik a vlivu na klima. Tvrdí, že tyto vlivy nebyly v původní dokumentaci vůbec posouzeny, a že prodloužení stanoviska mělo být podmíněno jejich novým vyhodnocením. Dále uvádí, že záměr je v rozporu s Klimatickým plánem hlavního města Prahy, který usiluje o snížení automobilové dopravy, zatímco parkovací pavilon ji podle žalobce zvýší. V poslední řadě upozorňuje na budoucí zprůšnění imisních limitů, které podle něj znemožní stavbu v budoucnu zkolaudovat.

K uvedenému žalovaný uvádí, že prodloužení platnosti stanoviska EIA je v kompetenci Odboru ochrany prostředí MHMP. S odvolacími námitkami obdobného znění se podrobně zabývalo Ministerstvo životního prostředí a ministr životního prostředí v závazných stanoviscích vydaných podle § 149 odst. 7 správního řádu. Žalovaný se s vypořádáním těchto námitek ztotožnil a převzal je do odůvodnění napadeného rozhodnutí. (viz. str. 23 napadeného rozhodnutí)

V žalobních bodech 20. až 21. žalobce namítá zastaralost podkladů. Námitka opět směřuje především do zhoršení kvality ovzduší, k jejímu vypořádání je proto příslušný orgán ochrany ovzduší (Odbor ochrany prostředí Magistrátu hl. m. Prahy, Ministerstvo životního prostředí, ministr životního prostředí). Žalovaný relevantní části odůvodnění vydaných závazných stanovisek převzal do odůvodnění napadeného rozhodnutí a citoval je. (viz str. 18 až 25 napadeného rozhodnutí)

K žalobním bodům, které se týkají absence závazných stanovisek opakuje žalovaný již výše uvedené:

Na základě vydaného rozsudku bylo do spisu doplněno závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí ze dne 8.12.2022, č.j. MZP/2022/500/2848 (souhlas s umístěním 509 parkovacích stání), které bylo následně po přezkoumání potvrzeno závazným stanoviskem vydaným ministrem životního prostředí spis. zn. P/4229, č.j. MZP/2023/290/667 ze dne 28.6.2024.

Dále bylo vydáno závazné stanovisko Odboru ochrany prostředí MHMP č.j. MHMP 1556420/2023 ze dne 24.7.2023 (závazné stanovisko podle bodu 1 článku II zákona č. 39/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně pozdějších předpisů) a závazné stanovisko Odboru ochrany prostředí MHMP č.j. MHMP 1604187/2020 ze dne 21.10.2020 (stanovisko pro umístění a provedení stavby stacionárního zdroje znečišťování ovzduší), obě uvedená stanoviska byla po přezkoumání potvrzena závazným stanoviskem vydaným Ministerstvem životního prostředí pod spis. zn. ZN/MZP/2024/210/186, č.j. MZP/2024/210/1567 ze dne 9.9.2024.

Rovněž bylo vydáno závazné stanovisko Odboru ochrany prostředí MHMP č.j. MHMP 178171/2023 ze dne 22.11.2022 podle ustanovení § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

S ohledem na vše výše uvedené tak nezbyvá než uvést, že žalovaný trvá na svém právním názoru vyjádřeném v napadeném rozhodnutí, že výrok I. rozhodnutí krajského úřadu ze dne 12. 8. 2022 nebyl vydán v rozporu s právními předpisy a nebyl ani nesprávný.

Důkaz:

- Správním spisem magistrátu
- Správním spisem ministerstva

III.

Na základě shora uvedeného tedy žalovaný navrhuje, aby žaloba byla v plném rozsahu zamítnuta, jako nedůvodná.

V Praze dne 3.10.2025

Mgr. Veronika Brunhofer
právní oddělení